

INLEIDING

Hierna volgt het jaarverslag 2010 van de Commissie bezwaarschriften. Deze – onafhankelijke – commissie bestaat sinds 1992. In het jaarverslag wordt niet verder teruggekeken dan 10 jaar. Elk jaar schuift dat een jaar op.

COMMISSIE

In 2010 heeft de commissie 10 hoorzittingen gehouden, waarin 24 bezwaarschriften zijn behandeld. Er waren vooraf 16 hoorzittingen gepland, maar in het eerste halfjaar zijn maar liefst 6 hoorzittingen niet doorgegaan. In het tweede halfjaar zijn wel alle geplande hoorzittingen gehouden. In 5 gevallen heeft de commissie advies uitgebracht zonder een hoorzitting te houden. In alle gevallen wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid.

De samenstelling van de commissie is als volgt:

Voorzitter

de heer A.J. (Adri) Afink

Lid en tevens plaatsvervangend voorzitter

mevrouw mr. Y.M. (Yvonne) Denissen-Visscher

Leden

mevrouw mr. E. (Esther) Lankamp-Grooten

de heer mr. J.H.B. (Erik) Averdijk

de heer mr. W.D. (Wieger) Piek

mevrouw mr.drs. (Miranda) M.Y. Rutjes

de heer drs. M.Ph.Th. (Maurits) Sanders

Secretariaat

de heer mr. R.H. (Roelof) Willems

mevrouw mr. drs. L.G. (Lucy) Hartman

mevrouw P.M. (Pauline) Paalman-Hendrikson

mevrouw mr. I.A.H. (Irma) Horck-van Mast

TOELICHTING CIJFERS

Bezwaarschriften

Er zijn 44 bezwaarschriften ingediend. Deze 44 bezwaarschriften hadden betrekking op 43 zaken.

Alle in 2010 ingediende bezwaarschriften zijn afgehandeld, hetzij door daarop te beslissen, hetzij door intrekking van het bezwaarschrift.

Wel zijn er van voorgaande jaren nog bezwaarschriften niet afgedaan. Dat zijn zaken die op verzoek van of in elk geval met toestemming met de indieners worden aangehouden. Zoals vorig jaar in het jaarverslag was aangegeven, proberen we deze “oude zaken” toch een keer af te ronden, hetzij door met bezwaarden te overleggen over intrekking, hetzij door de zaken toch op te pakken en alsnog advies uit te brengen. In een aantal gevallen is er geen procesbelang meer, waardoor geadviseerd moet worden om de bezwaren niet-ontvankelijk te verklaren. Op dit moment zijn 13 “oude zaken” nog niet afgedaan.

In 2010 zijn 9 bezwaarschriften ingetrokken omdat alsnog – geheel of gedeeltelijk – tegemoet is gekomen aan de wens van de klager. Een dergelijke intrekking kan materieel gelijkgesteld worden met een gegrondverklaring van een bezwaarschrift. Die ingetrokken bezwaarschriften betreffen:

- Driemaal een aanpassing van de omvang van de huishoudelijke hulp op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).
- Tweemaal vaststelling van subsidie. In de ene zaak had het college bij een sportvereniging de verkeerde ledenlijst gehanteerd en bij de andere zaak was de subsidie geweigerd omdat getoetst was aan een voorwaarde waaraan bij de vaststelling niet meer getoetst mag worden. Deze fouten zijn alsnog hersteld.
- Een aan de gemeente verleende kapvergunning. De kapvergunning is ingetrokken en in plaats van kappen is de betreffende boom gesnoeid.
- Woningaanpassing op grond van de Wmo. De financiële bijdrage voor de woningaanpassing is verhoogd.
- Een geweigerde bouwvergunning voor een dakkapel. De bouwvergunning is alsnog verleend, omdat de welstandscommissie alsnog positief heeft geadviseerd nadat de aanvrager gewezen heeft op enkele vergelijkbare gevallen waarin de welstandscommissie positief heeft geadviseerd.
- Een registratie voor het gastouderschap kinderopvang. De registratie heeft door termijnoverschrijding van rechtswege plaatsgevonden. Het college heeft dit bevestigd.

Daarnaast zijn nog 10 bezwaarschriften om andere redenen ingetrokken. Het percentage intrekkingen bedraagt 43,1%. Dat is bijna een even hoog percentage als in 2009.

Vorig jaar is gemeld dat de commissie in 2009 in drie gevallen heeft geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren. Daarna is nog in twee zaken van 2009 geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren. Dat zijn:

- Een verleende aanlegvergunning. Die is wegens strijd met het bestemmingsplan herroepen en de aanvraag is in behandeling genomen als een verzoek tot het nemen van een projectbesluit. Die procedure is nog niet afgerond
- Het weigeren van een gehandicaptenparkeerkaart (GPK). De keuringsarts, die aan de gemeente adviseert over aanvragen voor een GPK, heeft op verzoek van betrokkene het oorspronkelijke negatieve advies omgezet in een positief advies. Dit was voor de commissie aanleiding om het college te adviseren de weigering te herroepen en alsnog een GPK te verstrekken. Nadat de commissie dat advies heeft uitgebracht en voordat het

college op het bezwaarschrift had beslist is betrokkene echter overleden. Het college kon toen niet anders dan de bezwaren niet-ontvankelijk te verklaren. Door deze trieste wending staat deze zaak nu ook geregistreerd als een zaak waarbij het college is afgeweken van het advies van de commissie. Daarbij moet echter bedacht worden dat het college hierin in verband met de omstandigheden geen keuze had. In dit geval betekent de afwijking van het advies dus niet dat het college het niet eens was met het advies van de commissie.

In 2010 heeft de commissie geadviseerd 4 bezwaarschriften gegrond te verklaren. Het betreft de volgende zaken:

- Een verleende vrijstelling en bouwvergunning. Deze besluiten zijn herroepen omdat ten onrechte niet de nieuwe Wet ruimtelijke ordening en gewijzigde Woningwet zijn toegepast. Een vóór de wetwijziging overhandigd schetsontwerp is volgens de commissie ten onrechte aangemerkt als aanvraag om bouwvergunning. Inmiddels heeft de commissie begrepen dat er een projectbesluit is genomen, dat de bouwvergunning alsnog is verleend en dat een daartegen bij de rechtbank ingesteld (rechtstreeks) beroep is ingetrokken, zodat de bouwvergunning nu onherroepelijk is.
- De vermindering van de omvang van huishoudelijke hulp op grond van de Wmo. De omvang van de huishoudelijke hulp is na ingewonnen medisch advies uitgebreid.
- De ingangsdatum van een uitkering op grond van de Wet werk en bijstand (Wwb). De commissie concludeert dat betrokkene zich eerder heeft gemeld dan waarvan het college is uitgegaan en dat daardoor de ingangsdatum van de uitkering op een eerdere datum ligt dan de datum in het primaire besluit. Het college heeft dit advies van de commissie niet overgenomen en heeft bij de beslissing op bezwaar het oorspronkelijke besluit gehandhaafd. Betrokkene heeft daartegen beroep ingesteld bij de rechtbank. Dat beroep is nog in behandeling.
- Een verleende bouwvergunning voor een rijhal met paardenstallen. De bouwvergunning is wegens strijd met het bestemmingsplan herroepen en de aanvraag is alsnog in behandeling genomen als een aanvraag tot het nemen van een projectbesluit.

Vervolgprocedures

De taak van de commissie bij een bezwaarschrift eindigt bij het uitbrengen van het advies aan het bestuursorgaan. Wat er daarna gebeurt, zoals de beslissing van het bestuursorgaan op het bezwaarschrift (neemt het bestuursorgaan het advies over of gaat het bestuursorgaan contrair?) en eventueel beroep bij de rechtbank of hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State of de Centrale Raad van Beroep, hoort in feite niet bij het jaarverslag van de commissie. Toch neemt de commissie de uitkomsten van vervolgprocedures in het jaarverslag op, omdat dit een indicatie geeft of kan geven van de kwaliteit van de adviezen van de commissie.

Door de jaren heen is het opvallend hoe weinig beroep bij de rechter wordt ingesteld in gehandicaptenzaken en bijstandszaken, terwijl het aandeel daarvan bij de bezwaarschriften toch altijd substantieel is en beroep lang niet altijd kansloos is. Met name bij deze zaken wijkt het college wel eens af van adviezen van de commissie. Bezwaarden krijgen dan de motivering van een eventueel beroep op een presenteerblaadje (namelijk het advies van de commissie) aangereikt. Waarschijnlijk is het verschuldigde griffierecht een te hoge drempel, hoewel dat bij deze zaken lager is dan bij andere zaken. Kennelijk hebben mensen meer moeite met de lasten van een gerechtelijke procedure als het om hun lichaam en gezondheid en financiële situatie gaat dan wanneer het gaat om een objectgerichte zaak. De afgelopen 10 jaar is slechts tweemaal hoger beroep ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Daarbij merken wij op dat ambtenarenzaken, die ook dezelfde gerechtelijke weg volgen, niet tot de competentie van onze commissie behoren.

Bij de vermelde vervolgpcedures horen niet de beroepen bij de rechtbank en de hoger beroepen bij de ABRvS die rechtstreeks worden ingesteld (dus zonder bezwaarschriftprocedure), omdat de primaire besluiten tot stand zijn gekomen met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure (afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht). Bij die procedures is de commissie immers op geen enkele wijze betrokken en heeft de commissie daarop geen enkele invloed.

Voor wat betreft de vervolgpcedures moet worden teruggedaan tot het jaar 2008 om de voorgaande jaarverslagen aan te vullen. Voor wat betreft het jaar 2008 wordt het volgende aangevuld:

- Het weigeren om vooruitlopend op de algehele herziening van het bestemmingsplan Buitengebied de vrijstellingsprocedure dan wel de procedure voor een partiële herziening van het bestemmingsplan te starten om de bestemming van een tweede agrarische bedrijfswoning te wijzigen in die van burgerwoning. Deze zaak is ten gevolge van een uitspraak van de ABRvS in een zaak van een andere gemeente door de rechtbank in tweeën gesplitst. De rechtbank bleek ten gevolge van het overgangsrecht van de Wet ruimtelijke ordening niet bevoegd te oordelen over de weigering het bestemmingsplan te wijzigen. De rechtbank heeft deze zaak dan ook doorgestuurd naar de ABRvS. De zaak van de geweigerde vrijstelling is door de rechtbank ongegrond verklaard en daartegen is hoger beroep ingesteld. In beide zaken heeft de ABRvS inmiddels uitspraak gedaan. Het hoger beroep tegen de geweigerde vrijstelling (toverformule) is gegrond verklaard op grond van een motiveringsgebrek. Het college had de vrijstelling geweigerd omdat zinvol gebruik binnen de geldende bestemming nog mogelijk is. De ABRvS stelt echter vast dat gebruik van de woning als burgerwoning beschermd wordt door het overgangsrecht. De vrijstelling had daarom om die reden – dat toestemming gevraagd wordt voor iets dat al mag – al moeten worden geweigerd. In de nieuwe beslissing op bezwaar is de vrijstelling op deze grond geweigerd. Het beroep (dus geen hoger beroep) tegen de weigering het bestemmingsplan partieel te herzien is eveneens gegrond verklaard wegens een motiveringsgebrek. In feite zou nu overeenkomstig het verzoek van betrokkene het bestemmingsplan partieel kunnen worden herzien. Betrokkene heeft echter gevraagd om de wijziging op te nemen in de integrale herziening van het bestemmingsplan Buitengebied. Uiteindelijk komt dus datgene eruit wat het college steeds heeft voorgesteld en kan de vraag gesteld worden wat de zin van deze procedures is geweest.
- Het beroep tegen de verleende bouwvergunning voor een opslagruimte aan de Industriestraat is door de rechtbank gegrond verklaard. Vergunninghoudster en tevens eigenaresse van het perceel en het college hebben daartegen hoger beroep ingesteld. Dat hoger beroep moet nog behandeld worden.

In 2009 is in 6 gevallen beroep ingesteld. Dat betekent een percentage van 24%. Van deze 6 zaken zijn vorig jaar al 5 zaken vermeld. Eén zaak was vorig jaar al afgerond (beperkende voorwaarde in paspoort; niet-ontvankelijk wegens niet betalen van griffierecht). Over de andere 4 zaken valt het volgende te melden:

- De zaak over het niet tijdig beslissen op een aanvraag voor een vrijstelling, die te maken heeft met de kwestie-Langezaal, is door de rechtbank niet-ontvankelijk verklaard wegens het inmiddels ontbreken van procesbelang (inmiddels was in positieve zin beslist op de aanvraag) en het binnen de beroepstermijn niet bekend zijn van de identiteit van de appellanten.
- De zaak die betrekking heeft op de verleende vrijstelling en bouwvergunning voor de afvalsorteerhal van Langezaal aan de Industriestraat is nog in behandeling bij de rechtbank. De rechtbank heeft via de bestuurlijke lus een tussenuitspraak gedaan en daarbij twee vragen gesteld aan het college. Na beantwoording van die vragen heeft de rechtbank de zaak voorgelegd aan een deskundige, de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (StAB). Van de Langezaal-kwesties is dit in feite de kernzaak.

- Twee zaken betreffen een aan de gemeente verleende kapvergunning voor een beuk in het park Blanckenburgh aan de Enschedesestraat. De bezwaren van beide bezwaarmakers zijn door het college niet-ontvankelijk verklaard, waar de commissie over één van beide bezwaarmakers had geadviseerd zijn bezwaren wel ontvankelijk te verklaren, maar de bezwaren ongegrond te verklaren. De rechtbank heeft onlangs de niet-ontvankelijkverklaring van beide bezwaren bevestigd. Daartegen is inmiddels door beide bezwaarden hoger beroep ingesteld.

Ten opzichte van vorig jaar is er van de zaken uit 2009 één vervolgpcedure bijgekomen. Dat betreft de volgende zaak:

- Het aanvaarden van een melding op grond van de Wet milieubeheer. Dat beroep is na de beslissing op bezwaar ingesteld bij de ABRvS. Het beroep is echter inmiddels ingetrokken.

In 2010 zijn tot nu toe 7 beroepen ingesteld. Dat is voorlopig een percentage van 28%. Van deze 6 beroepen zijn er 2 ingetrokken en de overige 5 zijn nog in behandeling. Het betreft de volgende zaken:

- De ingangsdatum van de uitkering op grond van de Wwb. Dit is dezelfde zaak waarvan de commissie heeft geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren, maar het college in afwijking van het advies heeft beslist. Het beroep is nog in behandeling.
- Een geweigerde bouwvergunning. Dit beroep is nog in behandeling.
- Een verleende bouwvergunning. Dit beroep is ingetrokken.
- Nog een verleende bouwvergunning. Dit beroep is nog in behandeling.
- Een vermeende bouwvergunning en/of sloopvergunning. Dit beroep is ingetrokken.
- Het weigeren van vergoeding in de vorm van aangepast vervoer voor een hoogbegaafd kind naar de Europaschool, afdeling Leonardo, in Hengelo (O). Dit beroep is nog in behandeling.
- Een bij de beslissing op bezwaar herroepen verleende bouwvergunning voor een rijhal met paardenstallen. De aanvraag is alsnog in behandeling genomen als een aanvraag tot het nemen van een projectbesluit. Het beroep is nog in behandeling.

OPMERKINGEN, CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

o Aantal bezwaarschriften

Wat het aantal ingediende bezwaarschriften betreft betekende 2009 een laagterecord (48). In 2010 was het aantal bezwaarschriften nog lager (44). Daar staat tegenover dat het aantal zaken waartegen de bezwaarschriften waren gericht in 2010 (43) hoger was dan in 2009 (39). Opvallend is dat met name de eerste vier maanden van 2010 weinig bezwaarschriften zijn ingekomen. Dit heeft – in samenhang met enkele intrekkingen – ertoe geleid dat van de negen geplande hoorzittingen in het eerste halfjaar er zes zijn afgelast. In het tweede halfjaar van 2010 zijn wel alle zeven geplande hoorzittingen doorgegaan. De toename van het aantal bezwaarschriften heeft zich de eerste maanden van 2011 voortgezet.

Er zijn drie onderwerpen die er wat aantallen boven uit steken, te weten bouwen/slopen (11), bijstand (9) en zaken met betrekking tot gehandicapten (10). Opvallend is ook dat bij het uitbrengen van dit jaarverslag op alle in 2010 ontvangen bezwaarschriften is beslist danwel dat die zijn ingetrokken. Er resteren dus geen bezwaarschriften meer over 2010. Wel kan nog in bepaalde zaken beroep en hoger beroep worden ingesteld.

o Beslistermijnen

Tot 1 oktober 2009 gold in Haaksbergen door het inschakelen van een (onze) commissie een beslistermijn van 10 weken met de mogelijkheid van eenmalige verdaging met vier weken. Als alle partijen daarmee instemden, was verder uitstel mogelijk. Sinds 2004 worden de beslistermijnen bijgehouden. Het halen van die termijnen is jarenlang een – vooral politiek – speerpunt geweest. Na de inwerkingtreding op 1 oktober 2009 van de Wet dwangsom en rechtstreeks beroep bij niet tijdig beslissen bedraagt de beslistermijn 12 weken (was 10 weken) en met eenmalige verdagingsmogelijkheid van 6 weken (was 4 weken). Ook daarna is met instemming van alle partijen verder uitstel mogelijk. Deze termijnen zijn verlengd, omdat veel bestuursorganen moeite hadden de bestaande termijnen te halen, waardoor de kans op het verbeuren van dwangsommen te groot gevonden werd.

Overigens is sinds de wetwijziging per 1 oktober 2009 nog geen dwangsom verbeurd wegens overschrijding van de termijn bij bezwaarschriften en ingebrekestellingen die betrekking hebben op de afdoening van bezwaarschriften zijn er evenmin geweest.

Een belangrijke wijziging in de beslistermijnen is dat die termijn niet meer begint na ontvangst van het bezwaarschrift maar op het moment dat de bezwarentermijn van zes weken eindigt. Wordt een bezwaarschrift dus aan het begin van de bezwarentermijn van zes weken ingediend, dan hebben de commissie en het bestuursorgaan bijna zes weken extra om te adviseren en te beslissen. Wordt een bezwaarschrift aan het einde van bezwarentermijn ingediend, dan hebben commissie en bestuursorgaan daarvan geen voordeel. De reden voor deze wijziging heeft te maken met de mogelijkheid dat meerdere bezwaarschriften tegen een bepaald besluit kunnen worden ingediend. In dat geval moest eerder ook altijd de hele bezwarentermijn worden afgewacht, terwijl de teller bij eerder ingediende bezwaarschriften gewoon doortikte.

Bij de cijfers is vanaf 2004 aangegeven op welk percentage van de bezwaarschriften binnen 10 weken is beslist, op welk percentage binnen 14 weken is beslist en wat de gemiddelde afdoeningstermijn is. De termijn van 10 weken was de wettelijke termijn en de termijn van 14 weken was de wettelijke termijn na verdaging. Nu de termijnen gewijzigd zijn, heeft het geen zin om de oude termijnen te hanteren. Daarom gaan wij vanaf 2010 de percentages vermelden van de bezwaarschriften die binnen 12 weken (de wettelijke termijn) en binnen 18 weken (de wettelijke termijn na verdaging) zijn afgedaan. Verder blijven wij de gemiddelde afdoeningstermijn vermelden, waarbij wij wel opmerken dat daarbij buiten beschouwing

blijven de bezwaarschriften die op verzoek van de bezwaardenden – om wat voor reden dan ook – langdurig (soms zelfs jaren) worden aangehouden.

Op 27 oktober 2009 heeft het college besloten dat de adviezen van de commissie door de vakafdeling in plaats van door het secretariaat van onze commissie aan het tot beslissen bevoegde bestuursorgaan moeten worden aangeboden. Dit zou – zo heeft het college besloten – pas doorgevoerd worden als er een modus gevonden is voor het bewaken van de voortgang en de termijnen. Hoewel een ambtelijke werkgroep bezig zou gaan om die modus te vinden, heeft het college op 6 juli 2010 besloten de rapportage van die werkgroep niet af te wachten, maar om de wijziging direct in te voeren.

De gemiddelde beslistermijn van de bezwaarschriften uit 2010 (twee langdurig aangehouden bezwaarschriften niet meegerekend) is 15 weken. Van die in totaal 23 bezwaarschriften zijn er 7 afgedaan binnen een termijn van 12 weken. Dat is een percentage van 28%. Verder zijn 10 bezwaarschriften afgedaan tussen 13 en 18 weken (dat is een percentage van 40%) afgedaan en bij 8 bezwaarschriften (32%) heeft de afdoening langer geduurd dan maximale termijn met verdaging van 18 weken. Van de 8 bezwaarschriften waarop na 18 weken is beslist heeft de commissie in 4 gevallen wel binnen die termijn van 18 weken advies uitgebracht. Na het invoeren medio 2010 van de wijziging van de procedure tot het aanbieden van het advies aan het bestuursorgaan, heeft de commissie gemiddeld na 11,8 weken advies uitgebracht, terwijl over die (20) zaken gemiddeld na 15,4 weken is beslist. Dit betekent dat het college gemiddeld 3,6 weken nodig heeft om na ontvangst van het advies van de commissie te beslissen. In de meeste gevallen wordt na 2 tot 3 weken na ontvangst van het advies beslist en dat is – hoewel dit langer is dan bij de standaardzaken in de voorheen gehanteerde procedure – naar het oordeel van de commissie aanvaardbaar. Eén zaak springt er in negatieve zin uit. In die zaak heeft de commissie na ontvangst van het bezwaarschrift 10 weken nodig gehad om haar advies uit te brengen, maar het college heeft daarna nog 11 weken nodig had om te beslissen. Dat vinden wij duidelijk niet aanvaardbaar. In die zaak heeft het college het advies van de commissie niet gevolgd.

Die wijziging heeft ook de commissie genoopt onze handelwijze over het bekendmaken van ons advies enigszins aan te passen. Nu de commissie en haar secretariaat geen invloed en geen bemoeienis hebben bij de snelheid van de procedure nadat het advies is uitgebracht door verzending aan het bestuursorgaan, stuurt de commissie gelijktijdig met het uitbrengen van het advies nu ook afschriften daarvan aan alle belanghebbenden. Daarbij wordt duidelijk aangegeven dat men vanaf dat moment voor vragen over de voortgang van de procedure bij de vakafdeling moet zijn. Het werk van de commissie zit er dan op.

Mede door de verruiming van de termijnen kan geconcludeerd worden dat als er niet iets bijzonders aan de hand is met een zaak (bijvoorbeeld een nader onderzoek), op elk bezwaarschrift in beginsel binnen de wettelijke termijn (al dan niet na verdaging) kan worden beslist. Ondanks de verruiming van de beslistermijnen blijft de commissie ernaar streven om bezwaarschriften binnen de kortst mogelijke tijd af te doen. Wat de commissie betreft blijft dit een speerpunt.

o *Vergoeding van proceskosten*

De commissie heeft in 2010 driemaal geadviseerd een proceskostenvergoeding toe te kennen. In één van die drie zaken, is dat door het college niet overgenomen, omdat het college het advies van de commissie niet heeft overgenomen. Daarnaast is in nog eens drie zaken het verzoek om vergoeding van proceskosten afgewezen. Proceskosten (bijna altijd de kosten van beroepsmatig verleende rechtsbijstand) kunnen alleen vergoed worden als daarom is gevraagd (uiterlijk tot de beslissing) en het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Als om vergoeding van proceskosten is gevraagd voordat de commissie advies heeft uitgebracht, neemt de commissie dat

mee in haar advies. Als het verzoek wordt gedaan nadat de commissie advies heeft uitgebracht, beslist het bestuursorgaan daarop zonder advies.

o *Langdurige conflicten*

Vorig jaar was in het jaarverslag vermeld dat de kwestie Langezaal op meerdere fronten nog onder de rechter is. Nu één jaar verder is dit nog niet anders, zij het dat het aantal zaken nu beperkt is tot twee. Eenmaal beroep bij de rechtbank (betreft vrijstelling en bouwvergunning voor de afvalsorteerhal) en eenmaal hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (betreft bouwvergunning verleend aan Steenhaarplas Onroerend Goed B.V. voor opslaghal). Het beroep dat nu nog loopt bij de rechtbank kan beschouwd worden als de kern van het geschil.

Een andere zaak waarover op dit moment meerdere bezwaarschriften, beroepen bij de rechtbank en hoger beroepen lopen, betreft een geschil tussen burens in het buitengebied, waarbij in het kader van de rood-voor-roodregeling een agrarisch bedrijf in een kwetsbare omgeving is gesloopt en ter compensatie daarvan enkele woningen en een schuur mogen worden gebouwd.

o *Premediation*

Al enkele jaren besteden we aandacht aan het toepassen van zogenaamde “premediation”. In feite komt dat neer op een beoordeling of naar aanleiding van het bezwaarschrift er aanleiding is het bestreden besluit te herzien en of de vakafdeling daartoe bereid is en of het zinvol is contact op te nemen met de bezwaarde, bijvoorbeeld om het bestreden besluit nog eens toe te lichten. Premediation heeft ook in 2010 geleid tot een hoog percentage intrekkingen (43,1%). Toch is bij het toepassen van premediation enige voorzichtigheid geboden. Er moet niet de indruk worden gewekt dat het bestuursorgaan of onze commissie belang heeft bij intrekking. Bezwaarmakers moeten niet de indruk hebben dat zij onder druk worden gezet om hun bezwaarschrift in te trekken. Duidelijk moet zijn dat onze commissie geen enkel belang heeft bij intrekking. Er moet weloverwogen bezien worden wie het beste kan bellen en wat gezegd wordt. Verkeerde woordkeus of onjuiste informatie kan juist een tegengesteld effect hebben van wat wordt beoogd en dat standpunten en stellingen juist verharderen. Er moet per geval afgewogen worden of het zinvol is contact op te nemen met de bezwaarde en wie dat het beste kan doen. Vaak is het beter dat iemand dat doet die iets meer afstand tot het bestreden besluit heeft dan de opsteller van het besluit.

o *Kwaliteitsverbetering bij de primaire besluitvorming als doelstelling*

Eén van de oorspronkelijke doelstellingen van het instellen van onze onafhankelijke commissie is geweest het verbeteren van de kwaliteit van de primaire besluitvorming. De organisatie dient te leren van de adviezen van onze commissie. Elke gegrondverklaring van een bezwaarschrift is een leermoment voor de organisatie.

Overigens gaat het niet alleen om gegrondverklaringen van ontvankelijke bezwaren, maar ook om bezwaren, die zijn ingetrokken omdat geheel of gedeeltelijk tegemoet is gekomen aan de bezwaren. Ook dan heeft het bezwaarschrift immers het effect gehad dat de bezwaarmaker heeft beoogd. In elk geval was de bezwaarmaker daar zodanig tevreden mee dat dat reden genoeg was om de procedure niet voort te zetten.

Verder is het mogelijk dat bezwaren niet-ontvankelijk worden verklaard, maar dat het onze commissie duidelijk is dat als die bezwaren wel ontvankelijk zouden zijn geweest, die bezwaren gegrond zouden zijn verklaard. Onze commissie is van mening dat als bezwaren om welke reden dan ook niet-ontvankelijk zijn, wij niet in een overweging ten overvloede alsnog inhoudelijk ingaan op de zaak.

Wat betreft de kwaliteit van primaire besluiten valt op dat met name bij de besluiten op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) iets aan de hand is. Dit geldt met name voor de besluiten over huishoudelijke hulp. Van de 10 ingediende bezwaarschriften die zijn gericht tegen besluiten op grond van de Wmo is er 1 gegrond verklaard en 4 bezwaarschriften (waarvan 3 over huishoudelijke hulp) zijn ingetrokken omdat tegemoet is gekomen aan de bezwaren. Verder zijn 2 bezwaarschriften ingetrokken zonder dat het besluit is aangepast, maar ook daarbij waren de primaire besluiten niet perfect. In 1 geval zijn de bezwaren niet-ontvankelijk verklaard (te laat ingediend), maar ook daarbij was het primaire besluit niet goed. En zelfs bij de 2 gevallen waarin de bezwaren ongegrond zijn verklaard, konden de besluiten inhoudelijk alleen stand houden na aanpassing van de motivering. In één van deze beide ongegrondverklaringen, heeft het college tijdens de procedure van het bezwaarschrift nog nadere adviezen (waaronder een medisch advies) ingewonnen.

Van de 10 bezwaarschriften tegen besluiten op grond van de Wmo laat dus in alle 10 gevallen de kwaliteit van de primaire besluiten te wensen over. Dit aantal is zodanig dat hier geen sprake kan zijn van incidenten. Eén van de oorzaken – waar wij overigens al eerder in een jaarverslag op hebben gewezen – is dat voorzieningen geweigerd worden zonder medisch advies in te winnen. Hiermee handelt het college in strijd met zijn eigen beleidsregels. Wij vinden het onjuist dat als bepaald is dat een gevraagde voorziening alleen mag worden geweigerd als medisch advies is ingewonnen, hieraan pas voldaan wordt als de aanvrager bezwaar maakt. Daar moet ook aan voldaan worden als geen bezwaar is gemaakt.

Verder is het ons gebleken dat het college een instituut buiten de gemeentelijke organisatie (Menzis) heeft gemandateerd om het persoonsgebonden budget uit te voeren. Voor zover wij hebben kunnen beoordelen, neemt Menzis bij de uitvoering van die taak niet altijd het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht in acht. Wij adviseren het college om attent te blijven op de wijze waarop Menzis de gemandateerde taak uitvoert.

CIJFERS

1. Het aantal ingediende bezwaarschriften

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Aantal bezwaarschriften	111	70	68	91	54	67	65	82	48	44
Aantal zaken	99	66	61	72	49	64	62	75	39	43

2. De stand van zaken per mei 2011

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Bezwaarschriften afgehandeld	92	42	52	68	38	52	43	50	25	25
Voortijdig ingetrokken waarvan tegemoetgekomen aan klager	17 4	27 8	16 8	23 6	15 4	13 4	19 7	29 14	22 11	19 9
om andere redenen	13	19	8	17	11	9	12	15	11	10
Percentage intrekkingen	15,3	38,5	23,5	25,2	27,7	19,4	29,2	35,3	45,8	43,1
Nog niet afgehandeld	2	1				2	3	3	1	

3. Het aantal ingediende bezwaarschriften per bestuursorgaan

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Burgemeester	11	2	3		2		2	1	1	
Burgemeester en wethouders	89	64	59	83	49	59	63	79	46	44
Gemeenteraad	11	4	6	8	3	8		2	1	

4. Het aantal hoorzittingen

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Aantal hoorzittingen	18	17	16	16	14	17	16	16	14	10
Aantal in hoorzittingen behandelde bezwaarschriften	84	50	43	66	49	44	40	36	34	24
Aantal keren dat is afgezien van horen belanghebbenden	20	2	8	8	3	8	7	11	2	5

5. Afdoeningstermijnen

				2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Percentage afdoeningen binnen 10 weken en vanaf 2010 binnen 12 weken				22	28,9	30,7	30,7	36,7	35,0	28,0
Percentage afdoeningen binnen 14 weken en vanaf 2010 binnen 18 weken				51,4	57,8	59,6	64,1	61,2	60,0	40,0
Gemiddelde afdoeningstermijn in weken				17,1	14,3	16,2	13,1	13,4	17,4	15

6. Het aantal ingediende bezwaarschriften naar onderwerp

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Bouwen/slopen	19	20	11	34	6	14	15	24	9	11
Ruimtelijke ordening	8	3	5	4	2	1	1	4	1	
Planschade	1		1	1	1	2		1	1	
Milieu	2	1		2				4	2	
Handhaven/gedogen	19	8	10	4	6	14	13	10	3	5
Verkeer	2	1	11		7	2		2	6	
Brandveiligheid					1		1			
Kappen/vellen	4	2	3	3	6			2	5	3
APV, bijzondere wetten	10	7	5	1	4		3	5		
Bijstand	16	5	7	13	9	14	13	10	6	9
Gehandicapten	12	14	2	15	7	9	12	11	5	10
Subsidie	6	2	5	3	1	3	2	2	2	3
Openbaarheid van bestuur	3	1	4		1	1	2	2		
Monumenten										
Voorkeursrecht gemeenten				7	1	5		2		
Onderwijs	8	2			1			1	3	2
Diversen	1	2	4	3	1	2	3	2	5	1

Bouwen/slopen: *bouwvergunning, sloopvergunning*

Ruimtelijke ordening: *vrijstelling/ontheffing, voorbereidingsbesluit, wijziging bestemmingsplan, aanlegvergunning*

Milieu: *melding, niet in behandeling nemen aanvraag milieuvergunning*

Handhaven/gedogen: *bestuursdwang, dwangsom, gedogen (op alle gebieden)*

Verkeer: *verkeersbesluit, onttrekking aan openbaar verkeer, uitritvergunning, ontheffing van verkeersbesluit*

Kappen/vellen: *kapvergunning, herplantplicht*

APV, bijzondere wetten: *evenementen, exploitatievergunning horeca, standplaatsvergunning, weekmarkt, speelautomaten*

Bijstand: *bijstand, maatregel, langdurigheidstoelage, asielzoekers*

Gehandicapten: *Wmo (voorheen Wvg) woonvoorzieningen, verhuiskosten, vervoer, huishoudelijke hulp, rolstoel, gehandicaptenparkeerkaart, gehandicaptenparkeerplaats*

Onderwijs: *leerlingenvervoer, kinderopvang*

7. De door de commissie uitgebrachte adviezen per mei 2011

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Niet-ontvankelijk	32	6	15	15	5	10	11	17	10	6
Bezwaren gegrond en bestreden besluit intrekken en (zonedig) vervangen door ander besluit	23	5	11	14	6	9	9	5	5	4
Percentage van de inhoudelijk getoetste (ontvankelijke) bezwaren	32,8	13,8	29,7	25,9	18,1	20,9	27,2	15,1	35,7	21,0
Bezwaren ongegrond en bestreden besluit handhaven	37	31	26	40	27	34	24	28	10	15
Aantal malen dat geadviseerd is proceskosten te vergoeden				1	3	1	4	2	1	3
Totaal door de commissie uitgebrachte adviezen	92	42	52	69	38	53	44	50	25	25

8. De beslissing per bestuursorgaan per mei 2011

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Burgemeester wv in afwijking van advies	11 3	2	3		2		2		1	
Burgemeester en wethouders wv in afwijking van advies	70 3	36	44	63 9	33 2	46 1	41	50 2	23 3	25 1
Gemeenteraad wv in afwijking van advies	11	4	5	5	3	6			1	

9. Vervolgprocedures en de stand van zaken daarvan per mei 2011

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Aantal gemeentelijke besluiten	92	42	52	68	38	52	43	50	25	25
Aantal vervolgpcedures	16	13	11	19	10	14	9	9	6	7
Percentage	17,3	30,9	21,1	27,9	26,3	26,9	20,9	18,0	24,0	28,0

Beroep Raad van State, Afdeling (bestuurs)rechtspraak		1			1		1	3	1	
Voortijdig ingetrokken					1				1	
Nog in behandeling										
Uitspraken		1						3		
Waarvan niet-ontvankelijk										
Beroep verworpen/ongegrond		1					1	2		
Beroep gegrond/ besluit vernietigd								1		

JAARVERSLAG 2010
Commissie bezwaarschriften

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Beroep College van Beroep voor het bedrijfsleven										
Beroep rechtbank, sector bestuursrecht	17	12	11	19	9	14	7	6	5	7
Voortijdig ingetrokken	1	3	2	2	2	3		1		2
Nog in behandeling									1	5
Uitspraken	16	9	9	17	7	11	7	6	4	
waarvan niet-ontvankelijk	3	1			1	1	1	1	2	
beroep ongegrond	9	7	7	6	5	6	6	2	2	
beroep gegrond/besluit vernietigd	4	1	2	11	1	4		3		
Hoger beroep Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak waarvan ingesteld door appellants bij rechtbank derde belanghebbende gemeentelijk bestuursorgaan	5	3	3	6	3	5	2	2	2	
appellant bij rechtbank	1	2	2	2	2	2	2	1		
derde belanghebbende						2		1		
gemeentelijk bestuursorgaan	4	1	1	4	1	2		1		
Voortijdig ingetrokken	1		1	2	1	2				
Nog in behandeling								1	2	
Uitspraken	4	3	2	4	2	3	2	1		
waarvan niet-ontvankelijk										
bevestiging uitspraak rechtbank	2	3		2	1	3	2			
vernietiging uitspraak Rb rechtbank	1		2	2	1			1		
Oftewel waarvan										
positief tav besluit gemeente	2	2	2	3		2	2			
negatief tav besluit gemeente	1	1		1	2	1		1		
Hoger beroep Centrale Raad van Beroep waarvan ingesteld door appellants bij rechtbank gemeentelijk bestuursorgaan				1		1				
appellant bij rechtbank						1				
gemeentelijk bestuursorgaan				1						
Voortijdig ingetrokken				1						
Nog in behandeling										
Uitspraken						1				
waarvan niet-ontvankelijk										
bevestiging uitspraak rechtbank										
vernietiging uitspraak rechtbank						1				
Oftewel waarvan										
positief tav besluit gemeente										
negatief tav besluit gemeente						1				